

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 kwietnia 2014 r. skierowanym przeciwko Gminie B. powódka I. C. wniosła o zasądzenie kwoty 308.630,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 15.370,25 zł od dnia 1 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- 22.133,16 zł od dnia 1 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 23.977,59 zł od dnia 1 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 22.133,16 zł od dnia 1 maja 2012 r. do dnia zapłaty,
- 24.592,40 zł od dnia 1 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 25.822,02 zł od dnia 1 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,
- 28.896,07 zł od dnia 1 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 27.666, 45 zł od dnia 1 września 2012 r. do dnia zapłaty,
- 29.510,88 zł od dnia 1 października 2012 r. do dnia zapłaty,
- 29.510,88 zł od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- 29.510,88 zł od dnia 1 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 29.506,56 zł od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty.

Nadto pozew zawierał żądanie zasądzenia zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie opieki dziennej nad dziećmi, której źródłem finansowania w 2012 r. były między innymi dotacje celowe z budżetu pozwanej Gminy w związku z podjęciem przez Radę Miejską w B. uchwały nr (...) z dnia 14.04.2011 r. ustalającej zasady i wysokość dotacji celowej z budżetu Miasta B. dla podmiotów prowadzących żłobki lub kluby dziecięce. Pozew opierał się na twierdzeniu, że wypłacona powódce kwota dotacji za wszystkie miesiące 2012 r. była niższa niż dotacja celowa przewidziana powyższą uchwałą.

Odpowiedź na pozew złożyła Gmina M. B., któremu Gmina B. przekazała według właściwości odpis pozwu (pismo k. 180).

Gmina M. B. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Podniosła, że w budżecie Miasta B. został przewidziany roczny limit dotacji dla podmiotów prowadzących żłobki w kwocie 425.162 zł i kwota ta zgodnie z § 8 załącznika Nr 1 do uchwały VII/52/11 z dnia 14.04.2011 r. uniemożliwia przyznanie dotacji w kwocie żądanej przez powódkę.

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2014 r. pełnomocnicy pozwanego podnieśli, że wypłata żądanej przez powódkę kwoty stanowiłaby naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

W piśmie procesowym z dnia 1 września 2014 r. pełnomocnik powódki sprecyzował oznaczenie strony pozwanej wskazując, że jest nią Miasto B. (k. 244).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka I. C. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Akademia (...) w zakresie opieki dziennej nad dziećmi.

(dowód: wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 48)

Poprzednio powódka nosiła nazwisko (...).

(dowód: decyzja Kierownika USC w B. z dnia 28.08.2013 r. – k. 49)

Rada Miejska w B. w dniu 14 kwietnia 2011 r. podjęła uchwałę nr VII/52/11 ustalającą wysokość i zasady ustalania dotacji celowej z budżetu Miasta B. dla podmiotów prowadzących żłobki lub kluby dziecięce. W § 4 ust. 1 załącznika nr do uchwały przewidziano, że żłobkom prowadzonym przez podmioty inne niż gmina M. B. może być udzielona, na każde dziecko zamieszkałe na terenie gminy M. B., dotacja w wysokości 100 % ustalonych w budżecie Miasta B. wydatków bieżących ponoszonych na jedno dziecko w Ż. Miejskim prowadzonym przez gminę M. B.. Zgodnie z § 6 dotacje przekazywane miały być w miesięcznych częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca. W § 8 przewidziano, że dotacja będzie przekazywana do wysokości rocznego limitu dotacji ustalonego w budżecie.

(dowód: uchwała z załącznikami – k. 37 - 44)

Powódka złożyła we wrześniu 2011 r. wniosek o udzielenie dotacji celowej z budżetu Miasta B. na prowadzenie żłobka.

(okoliczność niesporna - wniosek – k. 135- 137)

W dniu 26 stycznia 2012 r. Rada Miejska w B. podjęła uchwałę Nr (...), którą zmieniła uchwałę z dnia 14 kwietnia 2011 r. nr (...). Zmiana dotyczyła między innymi § 4 załącznika nr 1 do uchwały, którego nowe brzmienie przewidywało, że żłobkom prowadzonym przez podmioty inne niż gmina M. B. może być udzielona, na każde dziecko zamieszkałe na terenie gminy M. B., dotacja w wysokości do 100 % ustalonych w budżecie Miasta B. wydatków bieżących, pomniejszonych o wpłaty rodziców z tytułu opłaty za pobyt i ogrzewanie, na jedno dziecko w Ż. Miejskim prowadzonym przez gminę M. B.. Uchwałą z dnia 22 marca 2012 r. Nr (...) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Ł. stwierdziło nieważność uchwały Nr (...) Rady Miejskiej w B. z dnia 26 stycznia 2012 r. z powodu sprzeczności z prawem, tj. art. 60 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3.

(dowód: uchwała – k. 46)

Powódka przekazywała stronie pozwanej co miesiąc informacje o aktualnej liczbie dzieci uczęszczającej do jej żłobka wg wzoru ustalonego w załączniku nr 3 do uchwały VII/52/11 z dnia 14 kwietnia 2011 r.

Liczba dzieci w żłobku powódki wynosiła:

- w styczniu 2012 r. – 25,

- w lutym 2012 r. – k. 36,

- w marcu 2012 r. – 39,

- w kwietniu 2012 r. – 36,

- w maju 2012 r. – 40,

- w czerwcu 2012 r. – 42,

- w lipcu 2012 r. – 47,

- w sierpniu 2012 r. – 45,

- od września 2012 r. do grudnia 2012 r. - po 48.

(okoliczność niesporna – informacje miesięczne o aktualnej liczbie dzieci – k. 138, 145, 148, 151, 154, 157, 160, 162, 166, 169, 172, 195, 205)

Strona pozwana przekazała powódce jako dotację następujące kwoty:

- w dniu 3.04.2012 r. – 43.061 zł,
- w dniu 27.04.2012 r. – 15.501,96 zł,
- w dniu 29.05.2012 r. – 17.655,02 zł,
- w dniu 26.06.2012 r. – 18.085,62 zł,
- w dniu 30.07.2012 r. – 20.238,67 zł,
- w dniu 29.08.2012 r. – 19.377,45 zł,
- w dniu 27.09.2012 r. – 20.669,28 zł,
- w dniu 31.10.2012 r. - 20.669,28 zł,
- w dniu 28.11.2012 r. - 20.669,28 zł,
- w dniu 28.12.2012 r. - 20.673,60 zł.

Powyższe kwoty zostały wyliczone jako iloczyn ilości dzieci w danym miesiącu w żłobku i kwoty 430,61 zł.

(okoliczność niesporna – zestawienie zapisów księgowych – k. 219)

Wydatki bieżące ponoszone na jedno dziecko w Ż. Miejskim prowadzonym przez gminę M. B. 2012 r. wynosiły 1045,42 zł.

(okoliczność przyznana przez stronę pozwaną)

W dniu 29.11.2013 r. I. C. złożyła do Sądu Rejonowego w Bełchatowie wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, w którym wezwała Gminę B. do zapłaty na jej rzecz kwoty 308.630,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem brakującej dotacji celowej na prowadzenie przedszkola wynikającej z uchwały Rady Miejskiej w B. z dnia 14 kwietnia 2011 r. nr (...). Na rozprawie w dniu 19 lutego 2014 r. pełnomocnik Gminy M. B. zaproponował zawarcie ugody, mocą której Gmina M. B. zapłaci powódce kwotę 100.000 zł, na co pełnomocnik I. C. nie wyraził zgody.

(dowód: wniosek – k. 2, protokół – k. 66 akt sprawy I Co 1704/13 Sądu Rejonowego w B.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że wprawdzie w pozwie jako strona pozwana wskazana została Gmina B., jednakże powódka po otrzymaniu odpowiedzi na pozew wniesionej przez Miasto B. wskazała, że pozywa właśnie ten podmiot. Nie można podzielić stanowiska pozwanego, że doręczenie odpisu pozwu nastąpiło z naruszeniem przepisów postępowania - odpis pozwu z załącznikami został doręczony podmiotowi wskazanemu w pozwie- Gminie B., a Gmina B. przekazała pozew Miastu B., który złożył odpowiedź na pozew. Wdanie się w spór przez ten podmiot oznacza, że Miasto B. prawidłowo odczytało intencje powódki i samo uznało się za pozwanego w sprawie z racji tego, że to Rada Miejska w B. była autorem uchwały, z której uchwalenia powódka wywodzi dla siebie skutki prawne. Zatem Miasto B. zajmując merytoryczne stanowisko w sporze traktowało, że oznaczenie w pozwie strony pozwanej jako Gminy B. jest wynikiem nieścisłości. Na taką ocenę ma wpływ podanie w pozwie adresu strony pozwanej jako B., ul. (...), gdy

tymczasem Gmina B. ma adres B., ul. (...). Należy wskazać, że w jednakowy sposób nastąpiło oznaczenie strony w sprawie o zawezwanie do próby ugodowej toczącej się przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie w sprawie sygn. akt I Co 1704/13. Jako przeciwnik został wskazana Gmina B., a na posiedzeniu stawił się pełnomocnik Miasta B. ustanowiony przez Prezydenta Miasta B., deklarując gotowość zawarcia ugody.

Podstawę prawną żądania powódki stanowi uchwała Rady Miejskiej w B. z dnia 14 kwietnia 2011 r. nr (...) podjęta na podstawie upoważnienia zawartego w art. 60 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do 3 lat (Dz. U. Nr 45, poz. 235). Uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa (...) z 2011 r., nr 17, poz. 1745, a z racji tego, że została wydana na podstawie delegacji zawartej w ustawie, jest aktem prawa miejscowego obowiązującego na obszarze gminy – art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. , nr 142, poz. 1591 ze zm.). Wymieniony akt prawny został stosownie do art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (t. j. Dz.U. z 2010 r., Nr 17, poz. 95) ogłoszony w wojewódzkim dzienniku urzędowym i zgodnie z jej art. 4 ust. 1 wszedł w życie po jego ogłoszeniu.

Uprawnienie dochodzone przez powódkę w rozpoznawanej sprawie wynika z § 4 ust. 1 załącznika nr 1 do powyższej uchwały. Przepis ten określa wysokość dotacji, do otrzymania której uprawnieni są przedsiębiorcy zajmującym się opieką nad dziećmi – prowadzeniem żłobka, wskazując, że dotacja ta przysługuje w wysokości 100 % ustalonych w budżecie Miasta B. wydatków bieżących ponoszonych na jedno dziecko w Ż. Miejskim prowadzonym przez gminę M. B.. Przepis ten ustanowił dotację w stałej wysokości i była ona niezależna od faktycznych wydatków ponoszonych przez osobę prowadzącą żłobek. Dopiero w uchwale z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie zmiany uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r., w odniesieniu do której została stwierdzona nieważność i która nie weszła przez to w życie Rada Miejska w B. przewidziała pomniejszenie kwoty dotacji celowej o wypłaty rodziców z tytułu opłat za pobyt i opłaty za wyżywienie oraz usiłowała określić wysokość dotacji jako do 100 % jej wysokości. Ta ostatnia kwestia wpływa również na sposób rozumienia przepisów prawa miejscowego w zakresie wysokości dotacji dla żłobków niepublicznych wynikających z uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r. Skoro zamierzono określić dotację jako do 100 % jej wysokości, to przyjęć należy, że skoro w obowiązującej uchwale z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sposób sztywny wyznaczono wysokość dotacji, to w tym zakresie brak jest miejsca dla jakiegokolwiek uznaniowości w przedmiocie określenia jej wysokości.

Konsekwencją ustalenia wysokości dotacji w stałej wysokości – określenia jej wysokością 100 % wydatków bieżących ponoszonych na jedno dziecko w Ż. Miejskim, jest to, że nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, wbrew temu co twierdzi strona pozwana, jaka była wysokość opłat za jedno dziecko ponoszonych przez rodziców korzystających z usług żłobka prowadzonego przez powódkę. Opłaty te, w świetle uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r., nie miały żadnego wpływu na wysokość dotacji przysługującej prowadzącemu żłobek. Także całkowicie pozbawiony znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.) był zgłoszony przez stronę pozwaną dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości i finansów, którego przedmiotem miało być ustalenie rzeczywistych kosztów utrzymania jednego dziecka w żłobku powódki. Skoro bowiem w świetle omawianej uchwały wysokość dotacji nie była determinowana rzeczywiście poniesionymi przez powódkę wydatkami na utrzymanie 1 dziecka w jej żłobku, to nie ma żadnego znaczenia powyższa okoliczność. Także całkowicie pozbawiona znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy była okoliczność, którą strona pozwana chciała dowodzić zeznaniami świadka N. G.. Skoro wysokość dotacji wynika z uchwalonego przez stronę pozwaną prawa miejscowego, to ewentualne ustalenia pomiędzy pracownikiem strony pozwanej a powódką odnośnie wysokości dotacji są nieistotne.

Skutkowało to oddaleniem wniosków dowodowych strony pozwanej zgłoszonych w odpowiedzi na pozew.

Nadto z uwagi na powyższą konstrukcję dotacji wobec faktu, że powódka nie otrzymała dotacji w należnej wysokości nie można mówić, jak wywodzi strona pozwana, że mamy do czynienia z dotacją nienależną lub z dotacją w nadmiernej wysokości w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity – Dz.U. z 2013 r., poz. 885).

Zgodnie z art. 126 tej ustawy dotacje są to podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz z państwowych funduszy celowych przeznaczone na finansowanie lub

dofinansowanie realizacji zadań publicznych. Art. 252 ust. 3 ustawy o finansach publicznych przewiduje obowiązek zwrotu przez beneficjenta dotacji udzielonych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego pobranej nienależnie lub w nadmiernej wysokości. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu dotacjami pobranymi w nadmiernej wysokości są dotacje otrzymane z budżetu jednostki samorządu terytorialnego w wysokości wyższej niż określona w odrębnych przepisach, umowie lub wyższej niż niezbędna na dofinansowanie lub finansowanie dotowanego zadania. Nie ulega wątpliwości, że podmiot otrzymujący dotację musi rozliczyć się z przekazanych mu środków, a kwestie te reguluje § 15 załącznika nr 1 do uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r. oraz nakłada w § 9 obowiązek sporządzania i przekazywania do właściwej komórki organizacyjnej Urzędu Miasta B. półrocznych i rocznych rozliczeń otrzymanej dotacji, z uwzględnieniem aktualnej liczby dzieci w każdym miesiącu otrzymania dotacji wg wzoru stanowiące załącznik nr 4 do uchwały.

Niezależnie od tego wskazać należy, że strona pozwana w ogóle nie twierdziła w toku niniejszego procesu, że dotacja w kwocie dochodzonej przez powódkę jest dotacją w nadmiernej wysokości, a zarzut jej nie przybrał żadnej formy, w tym zarzutu potrącenia.

Wreszcie nie można zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego Miasta B., że uwzględnieniu powództwa sprzeciwia się zapis § 8 załącznika nr 1 do uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r. Przewiduje on, że dotacja będzie przekazywana do wysokości rocznego limitu dotacji ustalonego w budżecie Miasta B. Przepis ten należy uznać za niedopuszczalny, z jednej strony bowiem Rada Miejska zdecydowała, że przedsiębiorcom prowadzącym żłobki przysługuje dotacja celowa z budżetu Miasta, z drugiej zaś strony wprowadziła przepis, który faktycznie może pozbawić dotacji podmioty uprawnione do jej otrzymania. Uchwała jako akt prawa miejscowego powinna być tak zredagowana, aby była zrozumiała dla przeciętnego adresata. Adresat danego przepisu na jego podstawie powinien wiedzieć jakie uprawnienia wynikają dla niego z tego przepisu.

Wskazać należy, że Rada Miejska w ogóle nie musiała ustalać wysokości oraz zasad ustalania dotacji dla prowadzących żłobki, gdyż dotacje te nie są obligatoryjne, o czym świadczy użyty w art. 60 ust. 1 ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do 3 lat zwrot „mogą otrzymywać”, ale skoro zdecydowano, że z budżetu Miasta B. takie dotacje będą udzielane, to powinny one być przyznawane w wysokości wskazanej w § 4 uchwały. Zgodzić należy się z argumentacją powódki, że nie można akceptować stanu, w którym mimo obowiązywania wynikającej z przepisów prawa miejscowego zasady udzielania z tytułu uczestnictwa dzieci w żłobkach tej samej co do wysokości dotacji, bez rozróżnienia statusu placówki udzielającej tego świadczenia – w którym nierówno traktuje się podmioty będące w tej samej sytuacji prawnej i faktycznej, preferując podmiot publiczny a dyskryminując podmiot niepubliczny. Dyscyplina finansów publicznych kierowana jest wyłącznie do jednostek sektora publicznego i nie może wpływać na uszczuplenie praw osób prywatnych. Skoro Rada Miejska zdecydowała się na dotowanie także placówek niepublicznych, zobligowana jest do dotowania tych placówek w tym samym stopniu, jak placówki miejskie.

Skoro Rada Miejska w B. ustaliła w § 4 załącznika nr 1 wysokość dotacji, to dotacja w takiej wysokości przysługuje wszystkim osobom do niej uprawnionym, a ograniczenie jej wysokości rocznym limitem dotacji ustalonym w budżecie Miasta nie może wywoływać żadnych negatywnych konsekwencji dla podmiotu uprawnionego do jej otrzymania. Należy sobie zadać pytanie, który z podmiotów spełniających wszystkie nałożone uchwałą warunki zostanie pozbawiony dotacji w sytuacji, gdy w budżecie nie zostaną zapewnione środki na dotację dla wszystkich podmiotów uprawnionych, jak również czy podmiot prowadzący żłobek wie w chwili ubiegania się o powyższą dotację wie, jaka będzie wysokość dotacji. Nie ulega żadnej wątpliwości, że kwestia ta dla przedsiębiorcy, którego działalność jest ukierunkowana na osiąganie zysków ma kluczowe znaczenie. Wskazać należy, że odnośnie uchwał rad gmin przewidujących ograniczenie wysokości dotacji poprzez wskazanie, że będzie ona przekazywana do wysokości rocznego limitu dotacji ustalonego w budżecie miasta stwierdzane były nieważności w trybie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym -tekst jednolity – Dz.U. z 2013 r., poz. 594 (por. uchwała Regionalnej Izby Obrachunkowej w P. z dnia 15.06.2011 r., (...), Orzecznictwo w Sprawach (...) z 2013 r., nr 1, str. 113).

Przechodząc do kwestii wysokości żądanej kwoty stwierdzić należy, że powódka właściwie obliczyła wysokość przysługującej jej brakującej dotacji za wyjątkiem należności za miesiąc maj 2012 r. Skoro w miesiącu tym w jej żłobku było 40 dzieci, to przy uwzględnieniu dotacji w kwocie 1.045,42 zł dotacja w należnej wysokości wynosi 41.816,80 zł,

skoro strona pozwana wypłaciła kwotę 17.655,01 zł do zasądzenia pozostawała kwota 24.161,79 zł, a nie żądana przez nią kwota 24.592,40 zł i w zakresie tej kwoty (430,61 zł) powództwo podlegało oddaleniu.

Wyliczenie dotacji za pozostałe miesiące przedstawia się następująco:

- styczeń 2012 r. – 25 dzieci x 1.045,42 zł = 26.135,50 zł

- luty 2012 r. – 36 dzieci x 1.045,42 zł = 37.635,12 zł

- marzec 2012 r. – 39 dzieci x 1.045,42 zł = 40.771,38 zł

Łącznie za powyższe miesiące wypłacona w kwietniu 2012 r. kwota 43.061,00 z.

-kwiecień 2012 r. – 36 dzieci x 1.045,42 zł = 37.635,12 zł – 15.501,96 zł = 22.133,16 zł

- czerwiec 2012 r. – 42 dzieci x 1.045,42 zł = 43.907,64 zł – 18.085,62 zł = 25.822,02 zł

- lipiec 2012 r. – 47 dzieci x 1.045,42 zł = 49.134,74 zł – 20.238,67 zł = 28.896,07 zł

- sierpień 2012 r. – 45 dzieci x 1.045,42 zł = 47.043,90 zł – 19.377,45 zł = 27.666,45 zł

- wrzesień 2012 r. – 48 dzieci x 1.045,42 zł = 50.180,16 zł – 20.669, 28 zł= 29.510.88 zł

- październik 2012 r. - 48 dzieci x 1.045,42 zł = 50.180,16 zł – 20.669, 28 zł= 29.510.88 zł

-listopad 2012 r. - 48 dzieci x 1.045,42 zł = 50.180,16 zł – 20.669, 28 zł= 29.510.88 zł

- grudzień 2012 r. 48 dzieci x 1.045,42 zł = 50.180,18 zł – 20.673, 60 zł= 29.506,56 zł.

Podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach stanowiły przepisy art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z § 6 załącznika nr 1 do uchwały z dnia 14 kwietnia 2011 r. Jak wynika z powyższego przepisu dotacje powinny być wypłacane każdorazowo w terminie do dnia ostatniego każdego miesiąca, co uzasadniało zasądzenie odsetek od dnia 1 każdego miesiąca.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowiły przepisy art. 100 zd. 2 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. Ponieważ powódka uległa co do bardzo nieznacznej części swego żądania, zostały zasądzone na jej rzecz wszystkie poniesione przez nią koszty procesu. Na koszty te składa się wynagrodzenie za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego ustalone stosownie do treści § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity – D.U. z 2013, poz. 461 ze zm.) oraz wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł - łącznie 7.217 zł.

Podstawę rozstrzygnięcia o pobraniu od strony pozwanej opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniony, stanowił przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c.

(...)

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)